Hodnocení „B“ týmu jarní části sezóny 2013-14

Po druhé půlce sezony by se dalo účinkování mužstva vyjádřit jedním slovem - blamáž. Vždyť kdyby jsme získali i na podzim jen 13 bodů, skončili jsme o bod předposlední. A není ani složité rozebrat proč to tak dopadlo.

Předpoklad ze kterého jsem pro zimní přípravu a jaro vycházel, že kmenoví hráči "B" mužstva své nadšení plynoucí z umístění a dobrých výkonů v podzimní části přetaví v kvalitní zimní přípravu, po které unisono volali, se nesplnil. A to je navíc mohla motivovat i skutečnost, že výbor oddílu nabídl k využití 2x umělou trávu.

Průběh přípravy - zima a jaro

Prvnímu zápasu předcházel první trénink zimní přípravy (s mizernou účastí), zápas jsme odehráli s vysokou prohrou. V odstupu ke druhému termínu se měly konat další zimní tréninky, nekonaly se pro nezájem - náklady na umělou trávu by proto byly zbytečné, termín byl zrušen. Začátek zimní přípravy byl opakovaně, po neúčasti hráčů odsouván, až do 1. jarního kola.

A aby toho nebylo málo (nebo moc?, míněno tréninků) netrénovalo se nejprve pro nezájem, později také pro zranění (dá se usuzovati i z chybějící trénovanosti) fakticky po celé jaro. A tak jsem navštěvoval tréninky, na které nepřicházelo dost hráčů, aby stálo za to trénovat.

Přínos přípravy naruby

Kádr mužstva byl zdecimován zraněními a i nekázní natolik, že nebýt dorostenců a obětavců z řad bývalých hráčů, mohli jsme soutěž zabalit. Takže výsledkem je, že nejen že jsme se nezdokonalili ve fyzičce, nejen, že jsme se nerozvíjeli v herních činnostech a ve střelbě - mužstvo šlo ve všem rapidně dovednostně níže, stejně jako v tabulce.

Řadě hráčů dělá již potíže zpracovat míč tak, aby neodskočil soupeři, přihrát na nohu , do ulice, využívání brankových šancí bylo víc než špatné a dalo by se pokračovat - vždy se muselo o míč znovu bojovat a o fyzické přípravě je zmínka vpředu. Mám zato, že v přípravce Sokola Vraný se těmto činnostem věnují. Umíme prohrát zápasy s jednoznačným vedením, ze 4:1 se po půli stane 4:5.

Konečné 7 místo 13 získaných bodů se skórem 29:32 (podzim 24/ 41:24) **je ještě**, ale při minimálních odstupech v tabulce, **opticky přijatelné.**

Porovnání jara s podzimem však přesto ukazuje, že tenkrát naše tréninky (kupodivu i 2x týdně) přece jen k něčemu dobrému vedly. A teď bych mohl větu z předchozího odstavečku ve všem otočit, s koncem ..... a uměli jsme využívat šance. Ani já, i když je to přece jen vedlejší, jsem neměl příležitost se zdokonalit v organizaci a obsahu tréninků, ač jsem to také předpokládal . Vím, že jejich kvalitě na podzim chybělo hodně a za to se hráčům omlouvám, ale nikdy jsem se necítil se jako učený co spadl z nebe, nebránil jsem se proto diskuzi o čemkoliv - potom se to mohlo při zploštělém pohledu někoho zdát jako slabost. (Zato jsem se poměrně zdokonalil v telefonování, psaní SMS, operativním přepisování sestavy.)

Proč se to asi tak odehrálo? /opět názor bez toho, že bych si osoboval patent na rozum /

→ Přestože myslím, že stále je možné brát za pravdivý fakt, že mužstvo má dobrý potenciál a příchodem dorostenců dojde ještě, kromě jiného, k jeho zlepšení a ke zlepšení situace k tréninkovým možnostem, po podzimu jsem podcenil (i když jsem jej úplně nepřehlédl) důležitý fakt.

Napříč mužstvem chybí odpovědnost k ostatním, odpovědnost k tomu, že nehraji jen sám za sebe, ale za "mančaft" /i na tréninku/, že když místo dobrovolné povinnosti ke spoluhráčům spím, zapomenu, jdu něco slavit, jedu se podívat na velký fotbal, preferuji sálovku, omluvím se 3 hod před zápasem nebo vůbec ...atp., mužstvo oslabuji a destruuji. Fotbal je odjakživa kolektivní hra, a tomu je nutné přizpůsobit chování všech.

Bohužel bych ani nepotřeboval prsty jedné ruky na spočítání těch, kteří si alespoň jednou nepovyrazili. S oblibou jsem říkal "ať jdou hrát tenis, sami za sebe".

→ Druhou věcí, kterou doporučuji k řešení, protože neúnosně zatěžuje vztahy v týmu, je dělení na my a oni. Všichni z mužstva vědí o co se jedná, pokud o to bude někdo další stát vysvětlím mu to. K tomu bych řekl, že já na to tak úplně nepohlížím. V případě setrvání u mužstva bych to řešil, protože se v poslední době výhrady my - oni stupňují a patří to k tomu týmovému duchu o bod výše.

→ Potom už zbývá takový ten evergreen, který je do určté míry zdravý - on mi to nedal ani jednou ..., já bych to ...., měl to udělat tak ..., v dobrém si to řekněte a jeďte dál. K tomu ještě: Napřed každý musí zamést u sebe, jestli také náhodou nedělá to samé, i ti nejlepší.

S nadějí na lepší výsledky v budoucnu předpovídám - jakmile se bude dařit, budou se chyby druhých snadněji snášet (i na podzim to tak bylo).

Protože se tím také loučím a nemohl jsem pár slov "B"čku říci kvůli slabé účasti na rozlučce, bylo to z hlediska účasti jako na nepovedeném tréninku, píši to právě teď:

1. Radost jste mi udělali na podzim, za to zůčastněným ještě jednou díky.

2. Dejte dohromady partu, která ví, že dělá kolektivní sport a jako jednotlivci se pro to podle potřeby i dobrovolně obětujte. Jinak to nepůjde.

3. Držím samozřejmě palce do příští sezony.

Jmenovitě za jaro, za pomoc, kdy jsem látal sestavu děkuji Radku Hájkovi, Pavlu Liškovi, Honzovi Plašilovi, Patriku Šubrtovi, - byla radost jak to odehráli a za trochu jinou kategorii i Tomášům Kubíkovi a Novákovi /byli u nás tak trochu na návštěvě/, ti to však mají v popisu práce hrát dobře.

A při tom shánění "oveček" mi krom servisu pro Vás při zápasech pomáhal Zdeněk Zázvorka - dík i jemu.

trenér Ing. Jiří Bubák